Proč si říkám - Bonsai č.3

1.
Proč si říkám, že jsem král s trnovou korunou,
obývám hrad a jsem v něm sám,
/ jen myšky na hraní a tucty bílejch paní /
v kazajce svěrací mám.

R:
Mazlím se s tichem a je mi krásně,
po zdech si kreslím útržky snů.
K ránu mě napadaj' lyrický básně,
na dveřích cedulka Nevcházej, stůj.

2.
Co asi dělá svěží vzduch, můj přítel jediný,
uzavírá kolem mne kruh
/ a vesele si létá a ubíhají léta /,
vlečou se vteřiny.

R:
Dívám se vokýnkem, jak venku sněží
a všude kolem mne je něžný klid.
V tichu si vybavím vrcholky věží,
pod ně si postavím, co bych chtěl mít.

3.
Chtěl bych mít gumu se slonem a papír k přiznání,
že všechno bylo nahonem,
/ slon po papíře skáče a mně se dobře pláče /,
když nový den vyzvání.

R:
Ze stěny mizí útržky básní,
tužka se vypsala, rána jsou zlá.
Byli jsme veselí a byli jsme krásní,
už zase píšu, to, co se má.

4. = 1.